

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 11 iunie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

S-a luat în examinare recursul formulat de recurenta-reclamantă în contradictoriu cu intimării-pârâți împotriva Sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul în dosar nr., cauza având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale - anulare Autorizație de construire nr.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, se constată lipsa părților litigante.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele: cauza se află la al doilea termen de judecată, s-a amânat în vederea citării părților litigante cu mențiunea de a-și exprima poziția procesuală cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pusă în discuție din oficiu.

Prin Serviciul Registratură s-a înregistrat la data de 31.05.2018 punct de vedere din partea recurente-reclamante.

După deliberare, va dispune în temeiul art. 519 C.Pr.Civ. sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare cu privire la data de la care curge plângerea prealabilă în materia autorizării construcțiilor și cu privire la împrejurarea dacă începutul edificării construcției are relevanță asupra obligativității plângerii prealabile.

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente

1. Prin **acțiunea în anulare** care face obiectul prezentului dosar reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu pârâțiianularea Autorizației de construire nr., emisă de pârâțul Acțiunea a fost înregistrată pe rolul Tribunaluluila data de 28 februarie 2017.

2. Prin **întâmpinarea** depusă la dosarul cauzei, pârâta a invocat excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile și excepția tardivității procedurii prealabile. În motivarea excepțiilor s-a arătat, în esență, că, la data de 14 octombrie 2016, reclamanta a formulat o plângere prealabilă, însă aceasta a fost adresată în mod greșit Primăriei, o entitate care nu este autoritate publică și nu este emitenta autorizației de construire atacate, și că oricum această plângere a fost formulată tardiv, deoarece, în lipsa unei probe contrare, trebuie să se considere că reclamanta a luat cunoștință de autorizația de construire la data de 1 martie 2016, când aceasta a fost afișată în extras la locul unde urma să se realizeze construcția.

3. Prin **întâmpinarea** depusă la dosarul cauzei, pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii pentru neîndeplinirea plângerii prealabile, arătând că autorizația de construire a fost emisă la data de 25 ianuarie 2016, iar plângerea prealabilă a fost formulată la data de 14 octombrie 2016, cu depășirea termenului legal.

4. Prin **răspunsul la întâmpinare** depus la dosar, reclamanta a solicitat respingerea excepțiilor invocate, arătând că a înregistrat plângerea la al cărei conducător este primarul, că termenul de 30 de zile curge de la data la care a luat la cunoștință efectiv actul pe care îl contestă, că doar la data de 31 august 2016 i s-a aprobat solicitarea de a consulta documentația care a stat la baza emiterii autorizației de construire, că doar după ce a luat la cunoștință de conținutul acestor documente era îndreptățită să formuleze plângere prealabilă și că, oricum, nu era necesară plângerea prealabilă, deoarece autorizația de construire și-a produs deja efectele juridice și materiale, prin finalizarea construcției, astfel că a devenit irevocabilă, nemaifiind necesară plângerea prealabilă.

5. Prin **Sentința civilă nr. a Tribunalului** a fost admisă excepția neîndeplinirii procedurii prealabile și a fost respinsă ca inadmisibilă acțiunea formulată. Pentru a pronunța această soluție instanța a reținut, în esență, că pârâta a dovedit că a afișat autorizația de construire și a început construirea imobilului la data de 6 iunie 2016, acesta fiind momentul în raport cu care trebuie să se calculeze termenului de 30 de zile pentru formularea plângerii prealabile, că plângerea a fost formulată doar la data de 14 octombrie 2016, cu depășirea termenului legal și fără a se invoca motive temeinice care să justifice prelungirea termenului, că nu reprezintă astfel de motive temeinice împrejurarea că reclamanta nu cunoștea conținutul documentației care a stat la baza emiterii autorizației de construire, că la data de 21 august 2016 reclamanta a solicitat eliberarea de copii după documentele care au stat la baza emiterii autorizației de construire, astfel că la momentul respectiv cunoștea cu siguranță existența acesteia, și că, și dacă se ia în calcul acest ultim moment, plângerea prealabilă a fost formulată tardiv.

6. Împotriva acestei sentințe a formulat **recurs** recurenta arătând, în esență, că la data de 22 august 2016 a formulat o cerere pentru obținerea unor copii și o adresă care poate fi asimilată unei plângeri prealabile, că a luat la cunoștință efectiv de conținutul autorizației de construire doar după momentul la care a putut studia documentația care a stat la baza emiterii acesteia, că acesta constituie un motiv temeinic pentru prelungirea termenului și că nu era obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, deoarece autorizație de construire era irevocabilă.

II. Norme de drept intern aplicabile în cauză

7. După cum se observă din cele arătate mai sus, în speță se ridică **două probleme**: pe de o parte, cea a momentului de la care curge termenul pentru formularea plângerii prealabile în cazul unei autorizații de construire și, pe de altă parte, cea a necesității formulării acestei plângeri prin prisma caracterului pretins irevocabil al actului.

8. Astfel, în ceea ce privește **momentul de la care curge termenul pentru efectuarea plângerii prealabile împotriva unei autorizații de construire**, considerăm că sunt incidente următoarele norme:

Art. 7 alin. (1), (3) și (7) din Legea nr. 554/2004: (1) *Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.* (3) *Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).* (7) *Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru*

motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție. Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 797/2007 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Legea nr. 554/2004 și s-a constatat că textul de lege este neconstituțional în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

*Art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 **autorizația de construire și anexele acesteia au caracter public și se pun la dispoziția publicului spre informare pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau prin afișare la sediul acesteia, după caz.***

*Art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 aprobate prin Ordinul nr. 839/2009: **După obținerea autorizației de construire/desființare, în vederea executării lucrărilor, investitorul/beneficiarul are obligația de a realiza următoarele operațiuni: Amplasarea, la loc vizibil, a Panoului de identificare a investiției.***

9. În ceea ce privește momentul la care o autorizație de construire devine irevocabilă și necesitatea formulării plângerii prealabile în aceste situații, considerăm că sunt incidente următoarele norme:

*Art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 **Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.***

*Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004: **(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.***

III. Problemele de drept asupra cărora se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

10. Problemele de drept asupra căreia instanța apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe sunt următoarele:

- **Dacă termenul de 30 de zile în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 aprobate prin Ordinul nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei?**
- **Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul**

prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit irevocabilă? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare?

IV. Admisibilitatea sesizării

11. Potrivit art. 519 C. proc. civ. *dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.* Rezultă, de aici, că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite **următoarele condiții de admisibilitate**: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În speță, curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

12. În ceea ce privește existența unei **probleme de drept** cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, curtea apreciază că cele două probleme de drept expuse la pct. 10 îndeplinesc această condiție. Astfel, prima chestiune ridicată pune o problemă de corelare a legislației de drept comun în materia contenciosului administrativ cu legislația specifică în materia urbanismului, în vreme ce cea de a doua vizează măsura în care este posibilă înlăturarea aplicabilității art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, pornind de la rațiunea acestui text de lege.

13. Având în vedere faptul că Curtea de Apel Cluj este investită cu soluționarea cererii de recurs în prezentul dosar, reiese, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice **în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.**

14. În ceea ce privește **caracterul esențial** al celor două probleme de drept, curtea reține că, prin hotărârea primei instanțe, acțiunea reclamantei în anularea unei autorizații de construire a fost respinsă ca inadmisibilă **tocmai în considerarea neîndeplinirii în termenul legal a procedurii prealabile.** Or, prin prima întrebare se solicită interpretarea normelor de drept incidente în determinarea momentului de la care curge termenul pentru formularea plângerii prealabile împotriva unei autorizații de construire, în timp ce, prin a doua întrebare, se solicită clarificarea problemei caracterului irevocabil al unei autorizații de construire în situația demarării lucrărilor – care este exact situația din speță – și necesitatea ca, într-un asemenea caz, să se mai efectueze procedura prealabilă. Împrejurarea că sesizarea pentru pronunțarea hotărârii pune probleme legate de o excepție procesuală, în vreme ce art. 519 C. proc. civ. se referă la soluționarea pe fond a cauzei, nu credem că trebuie să ducă la respingerea sesizării ca inadmisibilă, câtă vreme s-a stabilit deja în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție că noțiunea de "fond al cauzei" trebuie înțeleasă în sens larg și că **și probleme de drept procesual pot face obiectul sesizării**, atunci când rezolvarea de principiu determină soluționarea în fond a cauzei sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecății (Î.C.C.J., completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,

Dec. nr. 1/2013; de asemenea, relativ recent a fost pronunțată și Dec. nr. 52/2018, referitoare la calea de atac a recursului, deci tot asupra unei chestiuni de procedură).

15. Referitor la **noutatea** chestiunii de drept, curtea reține că, urmare a cercetărilor efectuate din oficiu, nu a fost identificată o jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante în materie.

16. În fine, **Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra celor două probleme de drept** ridicate și acestea **nu fac obiectul unui recurs în interesul legii** în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

17. Recurenta a arătat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, fără a își exprima, însă, opinia cu privire la problemele puse în discuție.

18. Intimații nu și-au exprimat punctul de vedere asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

19. În ceea ce privește **prima întrebare formulată**, considerăm, în primul rând, că este necesar să se stabilească dacă în materia autorizațiilor de construire regulile prevăzute de legislația specială cu privire la afișarea acestora pe pagina de internet sau la sediul autorității emitente, precum și cea a afișării panoului de identificare a investiției, pot avea vreun impact asupra momentului de la care curge termenul pentru formularea plângerii prealabile de către terții care se consideră vătămați prin emiterea unei asemenea autorizații. Mai exact, se pune problema dacă, prin edictarea unor reguli speciale de publicitate a acestui act administrativ, legiuitorul a înțeles să **institue o prezumție de informare a terților** cu privire la existența și conținutul acestuia, astfel încât momentul afișării să coincidă cu momentul de la care începe să curgă termenul pentru formularea plângerii prealabile.

20. În cazul în care se va considera că afișarea autorizației de construire poate avea semnificația unei asemenea prezumții, credem că trebuie să se stabilească **despre care afișare este vorba** – cea de pe pagina de internet sau de la sediul autorității emitente sau cea de la locul unde se va realiza construcția – deoarece, de cele mai multe ori, cele două proceduri nu se efectuează la aceeași dată, autorizația fiind afișată de către autoritatea emitentă la data emiterii, în vreme ce panoul de identificare a investiției se afișează la data începerii lucrărilor de construire.

21. De asemenea, în cazul în care există o prezumție în sensul că afișarea autorizației de construire semnifică faptul că terții au luat la cunoștință de ea, întrebarea care se ridică este **dacă această prezumție are un caracter absolut**, astfel încât terții sunt împiedicați în orice situație să dovedească faptul că, în concret, nu au cunoscut conținutul autorizației, **sau ea are un caracter relativ**, putând fi răsturnată printr-o probă contrară.

22. Credem că chestiunile expuse mai sus trebuie privite nuanțat, deoarece termenul pentru formularea plângerii prealabile în cazul actelor administrative individuale este unul foarte scurt, iar lipsa acestei plângeri sau formularea ei tardivă duce la respingerea acțiunii în anulare ca inadmisibilă. Or, acest lucru înseamnă că **necesitatea formulării plângerii prealabile trebuie tratată ca o limitare a dreptului de acces la justiție**. Acceptând că este vorba despre o limitare care are la bază un scop legitim, trebuie totuși verificat, în toate cazurile, ca ea să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop și să nu golească de conținut dreptul de acces la o instanță întrucât, în caz contrar, s-ar putea pune problema încălcării art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

23. Pornind de la această premisă, credem că **trebuie respinsă din start ideea că afișarea autorizației de construire pe pagina de internet sau la sediul autorității emitente poate constitui o prezumție, absolută sau relativă, în sensul că aceasta ar fi cunoscută de terții interesați**. Astfel, este excesiv să i se ceară unei persoane să verifice constant site-ul primăriei sau să se deplaseze din când în când la sediul acesteia pentru a studia autorizațiile de construire emise de curând și a vedea dacă nu există vreuna care să îl vatăme.

24. În ceea ce privește afișarea panoului de identificare a investiției la locul unde se va realiza construcție, afișată care, de cele mai multe ori, este concomitentă cu momentul la care lucrările încep efectiv, credem că **nici în acest caz nu ar trebui să funcționeze o prezumție absolută în sensul că terțul cunoaște existența autorizației**. Cu toate acestea, într-o atare situație, ținând cont și de alte elemente ale stării de fapt (cum ar fi, spre exemplu, împrejurarea că terțul locuiește în imediata vecinătate a locului unde se realizează construcția), credem că în speță **ar putea lua naștere o prezumție judiciară** în sensul că terțul a cunoscut existența construcției la momentul afișării panoului în discuție, prezumție pe care, însă, terțul o poate răsturna prin orice mijloc de probă.

25. Oricum, indiferent de momentul la care terțul ia cunoștință de existența autorizației de construire și, eventual, în mod sumar, de prevederile sale, se ridică o altă întrebare: pentru formularea plângerii prealabile este suficient ca el să cunoască **existența și obiectul** acesteia sau este necesar, în plus, ca el **să poată studia documentația** care a stat la baza emiterii sale. Or, în materia autorizațiilor de construire, ale căror prevederi sunt adesea sumare, această întrebare este deosebit de pertinentă câtă vreme, prin ipoteză, simpla lecturare a autorizației în sine oferă puține indicii cu privire la legalitatea acesteia.

26. Credem că și în acest caz răspunsul ar trebui să fie nuanțat. Astfel, dacă terțul a avut o **posibilitate rezonabilă** de a își da seama de existența unor vicii ale autorizației de construire, care îi vatămă drepturile, printr-o simplă lecturare a actului, plângerea prealabilă ar trebui formulată de la momentul la care el ia cunoștință de act. Pe de altă parte, dacă viciile de legalitate sunt de așa natură încât **nu pot fi decelate decât prin consultarea documentației** care a stat la baza emiterii autorizației, atunci termenul pentru formularea plângerii prealabile nu ar trebui să curgă decât de la momentul la care terțul are acces la această documentație. În orice caz, două idei credem că ar trebui subliniate: prima, că terțul **are datoria de a se comporta diligent** și de a face demersuri pentru studierea documentației imediat ce află de existența unei autorizații potențial vătămătoare; a doua, că chiar și anumite **indicii ale nelegalității autorizației** ar trebui să determine terțul să formuleze procedura prealabilă, nefiind permis ca acesta să aștepte până capătă o siguranță deplină, deoarece el are oricum suficient timp pentru a se edifica complet asupra legalității actului între momentul formulării procedurii prealabile și termenul limită pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ. Și aceasta întrucât trebuie respectat dreptul terțului de acces la justiție, dar trebuie respectat și dreptul beneficiarului autorizației la siguranța circuitului administrativ.

27. În ceea ce privește cea de a doua întrebare, ea vizează, în primul rând, să se stabilească dacă o autorizație de construire este revocabilă și momentul până la care aceasta este revocabilă. Astfel, deși, teoretic, există un principiu al revocabilității actelor administrative, practic acest principiu suferă o serie de limitări, mai ales în cazul actelor administrative individuale favorabile particularului. Una dintre aceste limitări este consacrată expres în dreptul nostru de art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 și se referă la irevocabilitatea actelor administrative care au intrat în circuitul civil. Problema care se ridică este cea **a momentului la care putem spune că o autorizație de construire intră în circuitul civil**.

28. Pornind de la ideea că circuitul civil implică ideea de tranzacționare asupra dreptului, credem că autorizația de construire ar trebui să fie revocabilă **până la momentul în care beneficiarul său începe demersurile efective în vederea realizării construcției**. Cel mai probabil

că aceste demersuri trebuie analizate de la caz la caz, însă se impune a se considera că, cel mai târziu la momentul în care începe edificarea construcției, autorizația devine irevocabilă.

29. Or, dacă autorizația a devenit irevocabilă prin demararea lucrărilor de construire, se pune problema **dacă mai este necesară efectuarea procedurii prealabile**, ținând cont că, prin definiție, aceasta presupune solicitarea de revocare a actului. Cu alte cuvinte, **este obligatoriu ca particularul să ceară revocarea unui act în situația în care această revocare este imposibilă?** Dacă se urmărește respectarea textului art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 în litera sa, atunci răspunsul este pozitiv, întrucât nu există prevăzută expres o excepție de la obligația efectuării procedurii prealabile în cazul actelor irevocabile. Dacă, însă, se urmărește respectarea textului în spiritul său, credem că răspunsul ar trebui să fie în sensul că această procedură nu este obligatorie în cazul actelor irevocabile, pentru simplul motiv că ea ar fi perfect inutilă.

VII. Jurisprudență națională pertinentă

30. Nu s-a reușit identificarea unei jurisprudențe relevante.

VIII. Aspecte finale

31. Având în vedere cele arătate mai sus, curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunilor de drept prezentate la pct. 10 din prezenta încheiere. La sesizare se vor atașa următoarele înscrisuri, în copie: acțiunea introductivă de instanță, întâmpinările depuse la dosarul de fond, sentința primei instanțe, cererea de recurs, întâmpinările depuse în recurs.

30. În temeiul art. 520 alin. (2) C. proc. civ., curtea va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- **Dacă termenul de 30 de zile în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 aprobate prin Ordinul nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei?**
- **Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit**

irevocabilă? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare?

Suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică azi, 11 iunie 2018.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER